

Невиховані й виховані

Василь Сухомлинський

У маленькій сільській школі два класи. На великій перерві діти ідуть до шкільної їдальні.

Куховарка бабуся Марія готує для них молоко. На велику дерев'яну тарілку вона ставить двадцять п'ять склянок молока. Бо в кожному класі — двадцять п'ять учнів.

На стіл бабуся Марія кладе по двадцять п'ять шматочків білого хліба, намазаних маслом.

У їдальні двадцять чотири звичайні склянки, а двадцять п'ята — велика, удвічі більша від звичайної.

Першим заходить у їдальню перший клас. Діти біжать до дерев'яної тарілки.

Мерщій до великої склянки тягнеться кілька рук, комусь удається її захопити. Ті, кому не пощастило, заздять щасливому.

Бабуся Марія дивиться на дітей, хитає головою й тихо каже: "Які невиховані ці діти..."

Потім заходить другий клас. Діти, не поспішаючи, беруть звичайні склянки. Велика залишається на тарілці.

Бабуся Марія каже: "Чому ж великої склянки ніхто не бере?"

Підходить котресь несміливе і, ніяковіючи, бере велику склянку.

Бабуся Марія лагідно усміхається й тихо каже: "Які виховані ці діти..."